

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 8. juni 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 89 (L 222), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

9. juni 2010

J.nr. 2010-0008990

Spørgsmål nr. 89:

”Ministeren bedes kommentere Bettina Posts indlæg i Politiken tirsdag den 8. juni 2010 20 (dumme) spørgsmål til halveringen af dagpengeperioden, herunder:

- Betyder den gensidige forsørgelsespligt for ægtefæller, at gifte dagpengemodtagere er væsentligt dårligere stillet økonomisk efter stop af dagpengene end par, der bor sammen uden at være gift?
- Hvilken betydning har det, at den danske dagpengeperiode er lang sammenlignet med andre landes?
- Hvilken dokumentation er der for, at lige præcis længden af dagpengeperioden har en væsentlig betydning for beskæftigelsen?
- Vil ledigheden forsvinde, hvis man helt afskaffede dagpengene?
- Er ledighed alene et spørgsmål om de lediges søgeintensitet, fordi øget søgeaktivitet skaber flere job?
- Hvis ja, hvorfor bruger man så kræfter på i jobcentrene på andet end at sætte de ledige til at skrive ansøgninger?
- Baserer den beregnede gevinst ved at halvere dagpengene sig i realiteten på en tid, hvor rådighedskontrollen ikke blev gennemført med samme benhårde nidkærlighed eller tror regeringen og DF ikke på, at kontrollysteriet har en effekt?
- Hvis kontrollen ikke har effekt, hvorfor afskaffes den så ikke?
- Er arbejdsmarkedskommissionens undersøgelse af de lediges motivation og betydningen for graden af selvforsørgelse ikke netop et bevis på, at tidligere beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksenes kontrolsystemer virker, så man som ledig i Danmark anno 2010 ikke kan gå og putte sig uden at miste retten til dagpengene og betyder dette så ikke, at argumentationen om søgeintensitet fra 90'erne er tom?
- Regeringen hævder, at en forkortelse af dagpengeperioden vil give 13.000 nye job. For 10 måneder siden vurderede Arbejdsmarkedskommissionen, at det ville give 10.000 jobs. Hvor kommer de sidste 3000 job fra og har man forskellige beregningsmetoder?
- Kunne man i stedet sige 7000 jobs og vil det være lige så troværdigt?
- Hvor stor bliver besparelsen i beskæftigelsesindsatsen reelt?
- Hvad er beregningerne vedr. øget udgifter til bl.a. øget boligsikring, særligt tilskud til høj husleje, fripladser i daginstitutioner og
- Hvad skal en socialrådgiver sige til de ægtepar, som må gå fra hus og hjem, fordi den forsikring mod tab af indtægt, som de troede, de havde tegnet, pludselig viser sig ikke at være en øre værd, fordi det kun er den ene af dem, der ikke kan finde et

job? Skal de råde dem til at blive skilt, hvis deres ansøgninger alligevel ikke viser sig at være jobskabende?”

Endeligt svar:

Spørgsmålet er stillet til brug for behandlingen af L 222 om en afkortet dagpengeperiode, og svaret vil derfor samle sig om de dele af spørgsmålet, der vedrører de umiddelbare effekter og konsekvenser af lovforslaget og fortolkningen heraf.

Der er videre i behandlingen stillet en række spørgsmål, der ved deres besvarelse dækker de spørgsmål, der også stilles her.

”Betyder den gensidige forsørgelsespligt for ægtefæller, at gifte dagpengemodtagere er væsentligt dårligere stillet økonomisk efter stop af dagpengene end par, der bor sammen uden at være gift?”

Et sådan spørgsmål kan ikke besvares entydigt, da det hviler på en række forudsætninger, der ikke fremgår af spørgsmålet.

Hvorvidt den enkelte er berettiget til kontanthjælp afhænger af en række forhold, fx indtægt og formueforhold. Det kan derfor ikke entydigt konkluderes, at nogle familietyper er væsentligt dårligere stillet end andre. Som det nævnes i spørgsmålet, har ægtefæller gensidig forsørgelsespligt over for hinanden. Det indebærer, at ægtefællers berettigelse til kontanthjælp ikke alene afhænger af ansøgerens forhold, men tillige afhænger af ægtefællens forhold.

Den gensidige forsørgelsespligt er ikke ny i kontanthjælpssystemet. De gange, det har været foreslået at ændre dette princip, har et bredt flertal i Folketinget stemt det ned. Jeg kan eksempelvis henvises til B 15, 2009-2010.

”Hvilken betydning har det, at den danske dagpengeperiode er lang sammenlignet med andre landes?”

Der henvises til svar på spørgsmål 34.

”Hvilken dokumentation er der for, at lige præcis længden af dagpengeperioden har en væsentlig betydning for beskæftigelsen?”

Der henvises til svar på spørgsmål 34.

”Vil ledigheden forsvinde, hvis man helt afskaffede dagpengene?”

Der er tale om et hypotetisk spørgsmål, som ikke vedrører de umiddelbare effekter af lovforslaget og en eventuel tvivl om dets fortolkning. Der er ikke tale om at fjerne ydelsen, og svaret er indlysende nej.

”Er ledighed alene et spørgsmål om de lediges søgeintensitet, fordi øget søgeaktivitet skaber flere job?”

Nej. Men udbud skaber efterspørgsel også på arbejdsmarkedet. Der henvises til svar på spørgsmål 97.

”Hvis ja, hvorfor bruger man så kræfter på i jobcentrene på andet end at sætte de ledige til at skrive ansøgninger?”

Jobcentrene arbejder på mange forskellige måder med at styrke udbuddet af arbejdskraft og på at få mennesker fra offentlig forsørgelse i job. Jobcentrene arbejder bl.a. med at afdække lediges ønsker og forudsætninger, så ledige kan komme hurtigst muligt tilbage i job. Jobcentrene sikrer også, at de ledige får jobsamtaler og jobrettede aktiviteter. Det kan fx være i et tilbud på en af landets arbejdspladser eller i et målrettet uddannelsesforløb. Det er en indsats, som hjælper mange ledige i job.

”Baserer den beregnede gevinst ved at halvere dagpengene sig i realiteten på en tid, hvor rådighedskontrollen ikke blev gennemført med samme benhårde nidkærlighed eller tror regeringen og DF ikke på, at kontrollysteriet har en effekt?”

Nej, det gør beregningerne ikke. Og jeg vil også gerne slå fast, at jeg ikke er bekendt med tilstedeværelsen af et kontrollysteri. Jeg er derimod bekendt med, at vi op igennem tiden fra ”Flere i arbejde” og til langtidsledighedspakken - ofte med brede flertal - har øget og intensiveret den hjælp, som de ledige modtager fra det offentlige. Det er sket gennem en tidligere og mere intensiv aktiv indsats. Og det er faktisk lykkedes os på et tidspunkt at bringe ledighed ned på et niveau, som ingen troede muligt, og som gør, at vi fortsat, selv med den internationale krise, har et ledighedsniveau, der er lavt både set i historisk og internationalt perspektiv.

”Hvis kontrollen ikke har effekt, hvorfor afskaffes den så ikke?”

Effekten af den aktive arbejdsmarkedsindsats er, at den hjælper mennesker i job. Derfor afskaffes den ikke. En forudsætning for retten til et aktivt tilbud er også pligten til at deltage og stå til rådighed.

”Er arbejdsmarkedskommissionens undersøgelse af de lediges motivation og betydningen for graden af selvforsørgelse ikke netop et bevis på, at tidligere beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksenes kontrolsystemer virker, så man som ledig i Danmark anno 2010 ikke kan gå og putte sig uden at miste retten til dagpengene og betyder dette så ikke, at argumentationen om søgeintensitet fra 90'erne er tom?”

Jeg forstår spørgsmålet derhen, at spørgeren ikke mener, at beregningen af forslagets effekter er valid. Jeg kan i den forbindelse samlet henvise til svaret på spørgsmål 26 om beregningerne af de økonomiske konsekvenser:

”Regeringen hævder, at en forkortelse af dagpengeperioden vil give 13.000 nye job. For 10 måneder siden vurderede Arbejdsmarkedskommissionen, at det ville give 10.000 jobs. Hvor kommer de sidste 3000 job fra og har man forskellige beregningsmetoder?”

Arbejdsmarkedskommissionen foreslog, at dagpengeperioden blev sat ned til 2 ½ år og regeringen foreslår 2 år - det er den væsentligste årsag til forskellen. Der henvises i øvrigt til svar på spørgsmål 46.

”Kunne man i stedet sige 7000 jobs og vil det være lige så troværdigt?”

Nej, det mener jeg ikke. Jeg henviser igen til svaret på spørgsmål 26 om beregningerne.

”Hvor stor bliver besparelsen i beskæftigelsesindsatsen reelt?”

Den beregnede besparelse fremgår af afsnittet om de økonomiske konsekvenser i lovforslaget. Jeg kan i øvrigt også henvide til svar på spørgsmål 38 og 41.

”Hvad er beregningerne vedr. øget udgifter til bl.a. øget boligsikring, særligt tilskud til høj husleje, fripladser i daginstitutioner”

Jeg skal henvide til de ovenstående bemærkninger i svaret på dette spørgsmål, og til svar på spørgsmål 39. Og så vil jeg endnu engang understrege, at der helt i overensstemmelse med praksis alene er fortaget beregninger for de øgede udgifter, der følger direkte af lovforslaget.

”Hvad skal en socialrådgiver sige til de ægtepar, som må gå fra hus og hjem, fordi den forsikring mod tab af indtægt, som de troede, de havde tegnet, pludselig viser sig ikke at være en øre værd, fordi det kun er den ene af dem, der ikke kan finde et job? Skal de råde dem til at blive skilt, hvis deres ansøgninger alligevel ikke viser sig at være jobskabende?”

Første og fremmest er der ikke tale om, at forsikringen pludselig viser sig ikke at være en krone værd. De personer, som har påbegyndt en dagpengeperiode før lovens ikrafttræden 1. juli 2010, vil bevare deres ret til dagpenge efter de hidtil gældende regler, dog højst i sammenlagt 2 år efter lovens ikrafttræden.

Derefter, må jeg sige, at jeg anser spørgsmålet for at være uden for rammerne af behandlingen af lovforslaget, men jeg vil tillade mig den ikke juridiske bemærkning, at man efter min overbevisning gifter sig af kærlighed, så den vejledning, der bør gives, er naturligvis, at ægteparret må indrette sig efter deres økonomiske forhold.

Venlig hilsen

Inger Støjberg